

Kapitola 12. Přijetí (úroveň 350)

Předcházející část: Kapitola 11: Připravenost (úroveň 310)

Vzestup po úrovních vědomí	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“.</p> <p>Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.JE – 2017</p>
Přesměrovat a objednat knihu...	

Kapitola 12

Přijetí

(Úroveň vědomí 350)

Úvod

Na této úrovni vědomí probíhá hlavní transformace s tím, že člověk začíná chápat, že sám je zdrojem a tvůrcem zkušeností z vlastního života. Přijetí této odpovědnosti je na tomto stupni vývoje výrazné, a poskytuje schopnost žít harmonicky se silami života.

Pod úrovní vědomí 200 je tendence vidět sám sebe jako oběť vydanou životu na milost a nemilost. Vyplývá to z přesvědčení, že zdroj lidského štěstí nebo příčina problémů je „tam venku“. Na této úrovni je dokončen obrovský skok kdy člověk pochopí, že vlastní síla je realizací, a že zdroj štěstí má v sobě. V této fázi si uvědomí, že nic „tam venku“ nemá schopnost učinit člověka šťastným, a že láska není něco, co je dáváno jinou osobou, ale je vytvořena zevnitř.

Přijetí nemá být zaměňováno s pasivitou, která je příznakem apatie. Tato forma přijetí umožňuje zapojení se do života podle jeho vlastního běhu, aniž by se člověk snažil život napasovat do svých plánů. S přijetím přichází emocionální klid, popření je překonáno a vnímání je rozšířeno. Člověk nyní vidí věci s menším zkreslením nebo nesprávnou interpretací a kontext zkušeností je rozšířen tak, že člověk je schopen „vidět celý obraz“. Přijetí má v podstatě co do činění s vyrovnaností, proporcí a vhodností.

Jedinec na úrovni přijetí má menší zájem o odsuzování a místo toho se zaměřuje na

řešení problémů a zjišťuje jejich příčinu. Obtížná práce není nepříjemná ani děsivá. Dlouhodobé cíle mají přednost před krátkodobými, cílevědomost a schopnost zvládnutí úkolů jsou výrazné.

Úroveň přijetí není polarizovaná konfliktem nebo opozicí, vidí, že ostatní lidé mají stejná práva, a proto ctí rovnost. Zatímco nižší vědomí přistupují při řešení sociální rozdílnosti rigidně, na této úrovni se začíná jako forma řešení problémů objevovat sociální pluralita. Proto je tato úroveň bez extrémů diskriminace a netolerance. Je zde uvědomění, že rovnost nevyklučuje rozmanitost. Přijetí zahrnuje a neodmítá.

Diskuse

Hladiny vědomí pod 350 odráží dominanci vnímání skrze emocionální polohy a předpokládané hodnoty. Na úrovni pod 200 jsou emoce hrubé, destruktivní a nepřátelské, a tudíž náchylné ke konfliktu a sváru. Na úrovni 200 se emocionalita vzdálí od negativity k pozitivnějšímu pohledu na svět a sebe sama a stává se oporou života. Na úrovni 310 jsou emocionalita a vůle převážně pozitivní, ale přesto představují emocionální impuls. Na úrovni 350 se s přijetím klidu nahradí rušivé emoce, takže interference emocionality ustupuje do pozadí a pocity přestávají být určující.

Na úrovni 350 je touha narcistického ega ovládat ostatní umlčena, protože došlo k zastavení hodnotově řízeného odsuzování s tím, že ego touží propagovat své názory. Dualistická mentalita, založená na tvoření úsudků dle dichotomie dobra a zla, ustupuje.

Volba se prezentuje více jako svoboda výběru, než protikladné moralistické kategorie.

Na běžné úrovni vědomí si zvolit vanilkovou zmrzlinu znamená vidět čokoládu jako soupeře, nepřítele, nebo kvalitu, která se nenávidí. Úroveň 350 nám dává svobodu vidět, že to jsou pouze alternativní možnosti a je možné si zvolit jednu příchuť, aniž by se démonizovala druhá. Proto je tam ústup od nátlaku, který vyplývá z možnosti označovat věci závažnějším stupněm potřeby či averze.

Na této úrovni je využita dříve získaná schopnost pro ochotu (která byla získána na úrovni 310). Úspěch na úrovni 350 je založen na ochotě uplatňovat princip odpuštění ve snaze o kompenzaci morálky a odsuzování. Pomstychtivost je nahrazena milosrdenstvím, které umožňuje větší vnitřní, mezilidskou a sociální harmonii a pohodu. Chyba je nyní viděna jako něco, co potřebuje korekci, odpuštění a soucit spíše než represivní přístupy.

Rezignace na odsuzování odolává samolibosti ega, které cítí vlastní důležitost při pohlížení na sebe jako na spravedlivého a suverénního pána morálních hodnot. Přijetí nevyžaduje popření ega, ale nahradí jej realistickým vnímáním a uznáním jeho přirozeného omezení. Nemá pocit, že se musí postavit na něčí stranu, nebo podniknout kroky k „nápravě“. Proto v hladině vědomí Přijetí můžete vidět a akceptovat omezení lidského života a nedostatky světa, aniž byste ztratili rovnováhu a vyrovnanost.

Přijetí je výsledkem moudrosti, stejně jako vzdání se pozic, připouští, že různé projevy života jsou v souladu s Božskou vůlí a že Stvoření je přitom rozmanité ve svých evolučních výrazech. Přijetí neznámá uvíznout v „buď – anebo“ nebo v černobílé dualitě a je schopno obejít pokušení odsuzování. Přijetí vidí, že vnímané kvality jsou vrozené v lidské kondici a posouvají jedince vpřed, stejně jako je skupinová karma vrozená druhu Homo sapiens. Společnost zahrnuje směs různých úrovní evolučního vývoje, včetně panoramatu možností a alternativních způsobů, jak se pohybovat v existenciálním „domu zrcadel“.

Přijetí na úrovni 350 je neškodné, neboť se nesnaží soudit, kontrolovat, měnit či ovládat jiné. Nesnaží se „zachránit svět“, nebo ho odsuzovat v jeho rozmanitých projevech. Vzdáním se přání změnit nebo ovládat ostatní vzniká vzájemná svoboda a člověk není ovladatelný názory a hodnocením druhých, ani nemá touhu nebo potřebu pro jejich schválení. S osvobozením se od nutnosti schválení ze strany druhých, člověk pocítí touhu, aby hledal pro ostatní sociální dohody. To je však velmi odlišný rozdíl od pasivity nebo nezájmu, což jsou ochranné manévry, které devalvují ostatní lidi.

Dynamika ego v úrovni přijetí

Přijetí se vztahuje na vnitřní i vnější svět. S duchovním vzděláním je zřejmé, že ego, na základě své přirozené struktury, je náchylné k vjemovému omylu a že ochotou vzdát se pozicionality jsou takové poruchy vnímání překonány. Toto zahrnuje schopnost klidně akceptovat i osobní lidská omezení bez ztráty sebeúcty, protože hodnotové soudy ztratily svou platnost a nyní jsou viděna jako primárně svévolné, personalizované volby. Tím osobní názory spadnou ze svého piedestalu a ztrácejí svou tendenci dominovat pouhým emocionálním tlakem.

Svědomí (superego) se pak stává neohrožující (laskavé), ztratilo své zuby, a proto již není nutné ho popírat a bát se ho, nebo promítat ho na vnější svět. Přijetím místo moralizování, popření a represí, jsou zvířecí instinkty přijímány jen jako součást přírody, které mají být vyváženy pozitivními lidskými vlastnostmi. Překonáním posuzovačnosti nemusejí již být nejprimitivnější instinktivní pudy rozškatlukované nebo jinak zkreslované a připisované ostatním. Primitivní impulsy v této době stále ještě existují a jsou poznávány, ale člověk podle nich nejedná. Úroveň přijetí vylučuje přetvářku a umožňuje realistickou objektivitu.

Na této úrovni rozlišování bez emocí nahradí odsuzování, které je samo o sobě obvykle velmi emociálně nabitě vztekem, rozhořčením, nebo nactiutřačstvím a agresí. I když je zřejmé, že existuje ve světě mnoho prvků a sil, které jsou škodlivé pro lidský život a štěstí, není nutné je nenávidět nebo démonizovat, ale místo toho pouze učinit příslušná opatření a vyhnout se jim. To, co bylo dříve démonizováno, se nyní jeví spíše jako špatné počasí, přílivové vlny, síly přírody, se kterými je třeba počítat, ale ne je nenávidět. Nemusíme nenávidět blesky, ale vyhneme se místu, kde je pravděpodobné, že uhoří.

Vzdání se předsudků vede k osvobození od hanlivých a nenávistných emocí, které samy o sobě vyvolávají buď vědomě nebo nevědomě vinu či nevědomé obavy z odvety a paranoii. Pokorou se ego vyhne nafouknutí, ve kterém narcistické ego vidí ostatní

jako „špatné“ a sebe v „právu“, a proto jako lepšího.

Pokora má za následek opuštění přeceňování ega a jeho narcistické zisky, které vyplývají z odsuzování. Pokles role morálního arbitra umožňuje vydání plnění této funkce Bohu („Rozsudek je můj,“ praví Pán) a má za následek oddělení se od světa nekonečných debat nad morálním, etickým, právním, politickým, náboženským, etnickým, soudním a sociálním stavem světa. Zatímco ego bere vyjádření „svého skromného názoru“ jako oslavu práva na svobodu projevu, pokora uznává, že lidstvu se podařilo přežít až dodnes i bez jeho osobních názorů a rad.

Vnitřní poctivost vyžaduje zkoumání postranních úmyslů ega, které mají vztah k domýšlivosti, vyjádřené jako rétorika a argumenty. Pokora uznává, že svět je takový, jaký je, a to navzdory milionům samozvaných odborníků. Tam je obvykle odpor ega vůči tomuto skromnému □□postoji, protože ego rádo hraje na parketu prim.

Znamená pak úroveň přijetí, že lidský osobní život má jen malou hodnotu nebo význam? Naopak, s pokorou ztrácí falešnou hodnotu a přijímá svou skutečnou sílu a funkci, která zvýší duchovní energii a sílu, a tím schopnost ovlivňovat svět, zejména prostřednictvím kolektivního vědomí lidstva. Duchovní síla a integrita každého jednotlivého člověka pomáhá zvýšit sílu moře a všech lodí na něm. Moralizující nabádání přináší jeho opak, zatímco integrita pokory vyzařuje sílu, ke které neexistuje protiváha.

Při vzdávání se egoismu ega je také nutné si uvědomit, že neodsuzování není totéž co přehlížení, a také, že odsuzovat něco není naší morální povinností. Že je zločin „špatný“, vědí všichni, a přitom to nevede, k tomu, že by se s ním přestalo.

Překračování úrovně 350

Ztráta emocionálního odsuzování vede k harmonii a klidu v důsledku poklesu tlaku emocionality. Opuštění a milosrdenství umožňují kontemplativní reflexi a vznik rozlišování a porozumění. Přetrvávání nejasných emocí je důsledkem neochoty ega vzdát se své narcistické role vlastní důležitosti jako soudce a pána hodnot a morálky. Ego předstírá, že je zbožné a tajně živí svůj postoj, že je svatější než druzí, a z tohoto postoje čerpá energii. Obává se, že pokud se ho vzdá, že se zmenší jeho hodnota a význam a stane se tak jen služebníkem Boha místo toho, aby bylo samo Bohem, jak se tajně domnívá. To znamená, že jádro odporu ega je pečlivě ukrytá iluze o nároku na všemohoucnost a božství.

Ego se obává ztráty své iluzorní suverenity, což je vlastně jen megalomanie. Důležitější než její pompéznost jsou moudrost a bystrá pozorování a analýza, které jsou vlastnostmi inteligence, a nejsou porušeny emocionalitou a zkreslením. Emoce zakrývají porozumění a význam, které se mohou plně rozvinout na vyšší úrovni vědomí, které je prosté emocionality a předsudků. To znamená, že míra Přijetí otevírá cestu pro další evoluční krok k rozumu a logice.

Narcistické ego je fádňí a odhaluje pravou povahu své „citlivosti“ a jiných neurotických rysů. Postrádá schopnost smát se sobě a svým slabostem a paradoxům lidského života. Tak rozvíjení smyslu pro humor pomáhá vývoji vědomí přes deflaci

nabubřelého ega, které předvádí své emocionalizované názory a marnost. Pokora vylučuje chovat se bláznivě nebo strhávat na sebe pozornost ostatních bombastickým křikem a gestikulací. Přijetím klesá dramatičnost a umožňuje se klidná pluralita, aniž by se něco vytlačovalo na okraj v důsledku nafouknutých osobností, které už tím, že jsou nafouknuté, na sebe strhávají hádky a útoky. Přijetí přináší mír spíše zahrnutím než odmítnutím nebo vyloučením, a nabízí tak jistotu potřebnou pro rozvoj racionality a intelektu.

Následující část: [Kapitola 13. Kombinační rozum \(úroveň 400\)](#)